

Sevgilinin Gözyaşı

– ERKAN ÖZTÜRK · 06 Şubat 2013

Birini çok seversiniz,
Oysa sevdiğiniz varlığınızdaki haberdar değildir,
Ne olur, nasıl olur bilmezsiniz,
Ama bir gün O sizi fark eder,
Fark ettiği gün ise terk eder.
Bunun üstüne terk edilmiş bir hayata satırlar doğarsınız,
Gözyaşlarınızı şifa niyetine içer,
Acının tadını kaçırmaz,
Ekmek arası umutlara katk edersiniz.
O sıralar sokak lambaları daha hoş görünür gözünüze,
Çünkü artık Güneşiniz yoktur,
Radyoda çalan şarkılar alır götürür sizi onun olduğu ama aslında hiç olmadığı yere,
Hayaldir dünyanız,
Yalnızlığınız her nefeste biraz daha büyür,
O nefesini başkasına sunarken,
Söylediğiniz sözler bir şiir bile etmez,
Ünlü bir şair olsanız bile,
Uğruna harcadığınız her kelime,
Gün gelir hesap sorar sizden,
Yıllar yılları kovalarken oturduğu yerde,
Bir gün çıkıp gelir karşınıza dikilir,
O çok sevdiğiniz,
Uğruna şiirler yazdığınız,
Saçının bir telinden kendinize sırat yaptığınız,
Adına aşk koyduğunuz ama aşkın a'sı bile olamayan O kişi.
Bir elinde karanfil diğer elinde ağzı süt kokan oğluyla,
Çocuğu görünce yılların nasıl geçtiğini anlamazsınız bile ama geçip gitmiştir işte...
Ve O şimdi karşınızda sessiz ve mahcup bir haldedir,
Gözlerini yere diker ve ben geldim der,
Sanki hiç gitmemiş gibi...
Ama geldiği yer eviniz değil kabristanınızdır.
Toprak rengi gözlerinden bir damla ah düşer,
Yüzünüz yarla karışık pişmanlığa bulanır,
Ruhunuzun her zerresi titremeye başlar,
Tıpkı bir mum ateşi gibi...

İçiniz yanar sevdiğinizin göz yaşında,
O an ıssız bir ada da hiç gelmeyecek olan bir gemiyi bekleyerek geçirdiğiniz ömrünüze yanamazsınız,
Çünkü toprağın altında bile kıyamazsınız,
Sevdiğinizin bir damla göz yaşına.

ERKAN ÖZTÜRK